

Térjete meg és az evangéliumban higgyetek! Úrvacsorás istentisztelet 2019.11.03. úrnapiján

Köszöntés: „Mert noha testben élünk, de nem test szerint vitézkedünk. Mert a mi vitézkedésünk fegyverei nem testiek, hanem erősek az Istennek, erősségek lerontására; Lerontván okoskodásokat és minden magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtve minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak; (...).” 2Kor 10:3-5.

Ének: 50; 390; 459; 80, 436; 440.

Alapige: És mondván: Betelt az idő, és elközelített az Istennek országa; térjete meg, és higgyetek az evangéliumban. Márk 1:15.

Bibliaolvasás: Lukács 16: 19 – 31.

LUTHER MÁRTON (1483-1546) német reformátor 1517. október 31-én Wittenbergben közzétette a 95 TÉTEL-ként ismertté lett reformatori iratát, melyből a legelső tétel így szól:

- „Mikor Urunk és Mesterünk azt mondta: "Térjete meg!" - azt akarta, hogy a hívek egész élete bűnbánatra térés legyen (Mt 4,17).”

Református keresztyénként szüntelen reformációban, azaz Jézus Krisztushoz való hozzáigazodásban élünk. Életünk nagy döntését, hogy Jézus Krisztus tulajdonának tudjuk és valljuk magunkat mindennapjainkban apró döntésekben kell Istenünk és Atyánk szent akaratahoz igazítanunk. Ez az evangéliumhoz és a Krisztushoz való igazodásunk szüntelen reformáció, azaz visszaalakulás, vissza kell alakulnunk a Jézus Krisztus hasonlatosságára, gondolkodásunkat és cselekedeteinket az evangéliumnak kell meghatározni.

Tegnap világszerte az úgy nevezett *halottak napját* ünnepelték. A hagyomány, a szokások, a kultúra és a média nehézbombázói, hatalmas ágyú és rakéta sortűzei napokon és heteken keresztül ostromtüze alá vette az elménket, az akaratunkat és cselekvésünket mozgó gondolatainkat. Világszerte milliókat ragadott magával a halál ünneplésére rendezett jelmezes fesztivál, a hiedelmek életre keltése, a halált megszemélyesítő játékok, valamint örült költekezésbe és sok értelmetlen pénz-kidobási cunamihulláma. Egymást másolva szinte gépiesen állt be ki-ki a maga halott-kultuszi áldozatát meghozni.

Mielőtt bárki félre értené itt nem a méltó tiszteletadás és megemlékezés elleni propagandáról van szó. Határozottan nem! Jár a szeretteinknek a tisztelet és a méltó megemlékezés együtt a kitakarított, rendbehozott és megváltott sírhellyel, de református keresztyénként mi ezen a határvonalon a megemlékezés, a tisztelet és szeretet virágszállával megállunk a minden élők örökkévaló Istene előtt és kész.

Mi van ezen a határon túl? Isten Igéjével szembe helyezkedő eszemet halott-kultusz. Az a felfuvalkodott képzelgés, hogy az ember megtudja szelídíteni legádázabb ellenségét a halált. Már a régiek is a halálnál kerestek maguknak oltalmat¹ Isten elől. Vajon sikerült nekik? Nincs nagyobb istenbosszantás és istenkáromlás, mint elutasítani a haláltól való egyetlen egy Szabadítót és szabadítását, és halál mindenféle szolgálatával a halálnál keresni oltalmat és vigaszt a halál és az örök kárhozat ellen.

A halottkultusz tehát olyan áldozattal felérő költekezés és egy olyan pénzzel és Istentől idegen lelkülettel felépített, üzemeltetett és működtetett halott, - és halál - tisztelet, amihez

¹ Ezért halljátok az Úrnak beszédét, csúfoló férfiak, akik uralkodtok e népen, amely Jeruzsálemben lakik. Mert így szóltok: Frigyet kötöttünk a halállal, a sírral meg szövetséget csináltunk; az ostromozó áradat ha jó, nem ér el minket; mert a hazugságot választók oltalmunkul, és csalásba rejtezőnk el! Ézs 28:14-15.

keresztyénként nem járulhatunk hozzá, hanem meg kell térnünk belőle. Nekünk ebből a Babilonból ki kell futnunk!

Régen a bűnbocsátó cédulák megvásárlásával csikarták ki az úgynevezett halott áldozati pénzt a nyomorultak zsebéből és az éhezők szájából az egzisztenciát jelentő kenyeret. Ma ugyanazt az egzisztenciát jelentő pénz, sőt annak megszámlálhatatlan többszöröse landol a halottkultusból zsírosan élő új-régi kufárokhoz.

Az ördögnek a pénz útja nem számít. Az eredmény legyen ugyanaz. Érjen az égis a hit megtagadása, legyen sötétség és tudatlanság a halált illetően. Rettegjenek az emberek a haláltól. Imádják azt, valami örült kábulattal és áldozzák érte a javaikat, hiszen addig is sokkal kevesebb jut az igazságra, az Isten dicsőségének szolgálatára és az evangéliumra. Ugyanis, ha kifosztja magát az ember a halál szolgálatában, akkor már nem marad semmi ereje az élő Isten, az élet és az örök üdvösség szolgálatára.

Luther 502 évvel ezelőtt leleplezte az egyház halállal kapcsolatos csalását. A 21 és 24 pontban ezt mondja:

- „Tehát tévednek azok a búcsúhirdetők, akik azt mondják, hogy a pápa bűnhődés - elengedése ez embert minden bűnhődéstől feloldja és megmenti.
- Természetesen az emberek legnagyobb részét becsapják, amikor nagy hanggal, minden megkülönböztetés nélkül ígéri meg nekik a (tisztítótűzben való) bűnhődés feloldását.”

Bűneink bocsánatát és a feloldozást nem a biológiai halálunkban és nem valamiféle purgatóriumban nyerjük el, hanem hit által az életünk során, a tiszta evangélium meghallásakor, amikor bizalommal válaszoljunk Üdvözítő Urunknak, hogy váltságát elfogadtuk és magunkra nézve érvényesnek tartjuk.

Az imádkozó egyház és bűnösökért közbenjáró gyülekezet nem a pokolból kéri ki a szeretteik életét, hanem e földi élet megköötözöttségeiből. Azért imádkozunk, hogy a szeretteink még az életük során megtérjenek, hitre jussanak és Krisztus által menjenek át a halálból az életbe. Ez az átmenet az IGE hallásának az erőterében történik! Nos éppen ez az, amit teljesen elfeledtet velünk a gyakorolt halottkultusz!

Luther a 43 pontban ezt tanítja:

- „Arra kell tanítani a keresztyéneket, hogy jobb dolgot tesz, aki a szegénynek ad, vagy a rászorulóknak kölcsönöz, mint hogyha búcsút vásárol.”

502 év távlatában ma ezt így fogalmazhatjuk át:

- „Arra kell tanítani a keresztyéneket, hogy jobb dolgot tesz, aki a hozzá közel álló szegénynek ad, vagy a rászorulóknak kölcsönöz, mint hogyha drága mécseseket, fagynak és hervadásnak kitett virágokat, koszorúkat, más helyeken papírsárkányokat, a halál arcát utánozó lemosható és le nem mosható tetoválásokat és még ki tudja, hogy hány féle költséges praktikára szórja szét erejét és javait.

Továbbá Luther az 52. pontban ezt is mondja:

- „Hiábavaló a búcsúcédulák alapján bízni az üdvösségben, még ha a búcsúmegbízott, sőt akár a pápa a saját lelkével kezkeskednék is érte.” Ma ugyanezt így kell átfogalmaznunk!
- Hiábavaló minden halottaknak lerótt áldozat alapján bízni a jobb életben, esetleg az élkárhozás elkerülésében, még akkor is, ha a korunk új papjai, az emberek lelkével üzletelő kufárok, sőt akár maga az ördög, vagy a halál a saját lelkével kezkeskednék is értük.

Már a gazdag és a szegény Lázár történetében is teljesen romlott és beteges viszony alakult ki a még élő, hozzánk közel álló szeretteink, embertásaink és a tőlünk távol lévő, a bennünket egymástól átjárhatatlan tengerekkel és áthidalhatatlan szakadékokkal, sőt magával a halállal is

elválasztott embertársaink közt. Ilyen, amikor a Sátán manipuláló kezében van megbetegített megromlott lelkiismeretünk. Az ördög hamis büntudatot ébreszt bennünk, hogy azokat szeressük, akik távol vannak tőlünk és talán nem is ismerjük őket, de közeli testvéreinket kihasználjuk és bántalmazzuk.

Jézus gazdag embere is a tőle szakadékkal elválasztott testvéreit akarta szeretni, amikor kinyílt a szeme a pokolban. Míg közel volt hozzá a kapujában kolduló szegény Lázár, addig észre sem vette őt, hanem naponta kő kemény szívvel átlépet rajta, és talán az ajtaján kiillanó ételek szagával még gyötörte is azt az éhezőt, mert enni egy falat kenyeret sem adott, inni egyetlen korty vizet sem adott.

A gazdagnak minden emberhez ilyen volt a viszonya. Tőle távol álló embereket vendégelt meg pompás lakomákon. De testvéreire, közel álló szeretteire, a kapujában ülő beteg Lázárra soha nem volt gondja. A távolaikat szerette a közeliakat kínozták és gyűlölték.

Ma sincs ez másként! Ma is virágzó ipar és dollármilliárdokban mérhető de átok pecsétje alatt álló kereskedelem épül fel az emberek távoli emberek iránti szeretetére a közeli megvetése, kifosztása és gyűlölete árán. Sokan a halottak napján akarják szeretni a már halállal is elválasztott szeretteiket, de míg közel voltak egymáshoz, gyűlölködtek.

A migránsválságként ismertté vált állapot is hasonló elven működik. Az emberekkel kereskedők az emberek távoli emberek iránti szeretetét kihasználva hajósámra utaztatják Európába a sanyarú állapotban sínylődő emberek tízezreit és százazreit, miután egy hazug álom ígéretével mindenüktől kifosztották őket és otthon maradt szeretteiket is, mert ezt a mocskos, sokszor konkrétan a halálba való utaztatást, bizony, becsstelen áron kell megfizetni.

Álljon itt előttünk Jakab és János apostol tanítása!

„Ha azt mondja valaki, hogy: Szeretem az Istent, és gyűlöli a maga atyjafiát, hazug az: mert aki nem szereti a maga atyjafiát, akit lát, hogyan szeretheti az Istent, akit nem lát? Az a parancsolatunk is van ő tőle, hogy aki szereti az Istent, szeresse a maga atyjafiát is!” 1Ján 4:20-21. „Ha egy férfi- vagy nőtestvérünknek (tehát) nincs ruhája, és nincs meg a mindennapi kenyere, valaki pedig ezt mondja nekik közületek: „Menjete el békességgel, melegegdetek meg, és lakjatok jól”, de nem adjátok meg nekik, amire a testnek szüksége van, mit használ az?” Jakab 2: 15. „Testvéreim, mit használ, ha valaki azt mondja, hogy van hite, de cselekedetei nincsenek? Vajon az ilyen hit üdvözítheti-e őt? [[Mt 7,21](#); [Tit 3,8](#)].” Jakab 2: 14.

Krisztus Urunk így szól: „Betelt az idő, és elközelített az Istennek országa; térjete meg, és higgyete az evangéliumban!” Márk 1:15.

Ma életünk egyetlen gyakorlatát állítottam az evangélium világosságában, de ezer és ezer dolog van még, amit hasonlóképpen minden nap oda kell vinnünk Krisztus ítélőszéke elé, hogy megtérven üdvözlünk. Kezdjete hát el! Ámen.

Áldás: Ez okáért meghajtom térdeimet a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja előtt, Akiről neveztetik minden nemzetség, mennyen és földön, Hogy adja meg nektek az Ő dicsősége gazdagságáért, hogy hatalmasan megerősögetek az Ő Lelke által a belső emberben; Hogy lakozzék a Krisztus a hit által a ti szívetekben; A szeretetben meggyökerezven és alapot vevén, hogy megérthessétek minden szentekkel egybe, mi a szélessége és hosszúsága és mélysége és magassága [az Isten jóvoltának], És megismerjete a Krisztusnak minden ismeretet felül haladó szeretetét, hogy [ekképpen] beteljesedjete az Istennek egész teljességéig. Annak pedig, aki véghetetlen bőséggel mindeneket megcselekedhetik, feljebb hogynem mint kérjete vagy elgondoljete, a mi bennünk munkálkodó erő szerint, Annak légyen dicsőség az egyházban a Krisztus Jézusban nemzetségről nemzetségre örökkön örökké. Ámen! Ef 3:14-21.